

Sygn. akt IV Cz 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Jaroszewicz (spr.)

Sędziowie: SSO Mariola Watemborska

SSO Jolanta Deniziuk

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. K. G.**

przeciwko **M. G.**

o alimenty

w przedmiocie wniosku powódki o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 20 marca 2013 r., sygn. akt III RC 104/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chojnicach udzielił (w punkcie 1 sentencji) zabezpieczenia roszczenia o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwanego M. G. dołożenia na utrzymanie małoletniej A. G. tytułem alimentów kwoty 500 zł miesięcznie, płatnej do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie. W punkcie 2 sentencji postanowienia Sąd Rejonowy oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałym zakresie.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka w wystarczający sposób uwiarygodniła swoje roszczenie w zakresie kwoty 500 zł, co na obecnym etapie postępowania uzasadnia udzielenie na czas trwania procesu zabezpieczenia do kwoty 500 zł miesięcznie. Sąd wskazał, że orzeczenie w tym zakresie ma charakter tymczasowy. Ostateczne rozstrzygnięcie żądania powódki wymaga bowiem szczegółowego ustalenia zakresu jej uzasadnionych potrzeb oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, do czego niezbędne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany M. G., zaskarżając je w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 sentencji. Skarżący wniósł o jego zmianę poprzez obniżenie udzielonego zabezpieczenia do kwoty 300 zł miesięcznie.

Strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadą wyrażoną w przepisie art. 730 § 1 k.p.c. jest, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Jednocześnie, jak stanowi przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodnie z treścią art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Istotną w świetle przedstawionych w niniejszym postępowaniu zażaleniowym racji stron postępowania, jest kwestia, czy strona powodowa zdołała, jak tego wymaga przepis art. 753 § 1 k.p.c., uprawdopodobnić swe roszczenie, a tym samym, czy doszło do ziszczenia się przesłanki warunkującej zasadność jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego.

Zważyć należy, że Sąd II instancji rozpoznając zażalenie, jak i leżący u jego podstaw wniosek powoda o zabezpieczenie, bierze pod rozwagę całokształt materiału zebranego dotychczas w sprawie, w tym także faktów przytoczonych przez pozwanego w celu odparcia zarzutów przeciwko roszczeniu powódki. Sąd dokonuje w ten sposób oceny prawdopodobieństwa roszczenia na podstawie całego zebranego materiału procesowego. Taka zasada działania Sądu znajduje potwierdzenie w judykaturze, w której przyjęto, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym uprawniony jest ocenić wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami podważającymi prawdopodobieństwo. Przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9.09.1961 r., IV CZ 54/61, LexPolonica nr 315981, OSP 1962, nr 12, poz. 289 z glosą B. Dobrzańskiego).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły stosowane w postępowaniu cywilnym. Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności - uprawdopodobnieniem tych twierdzeń. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna on za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie w odróżnieniu od dowodu nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (M. Iżykowski, Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, s. 71 i n.). Uprawniony musi w postępowaniu zabezpieczającym uprawdopodobnić roszczenie - innymi słowy, musi wykazać wiarygodność roszczenia, tj. przedstawić i należyście uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia (obowiązek ten wynika również z treści przepisu art. 736 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Istotą niniejszego postępowania jest zabezpieczenie interesów strony uprawnionej do uzyskania alimentów na czas trwania postępowania głównego, w toku którego Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie tylko zweryfikuje przesłanki warunkujące obowiązek alimentacyjny pozwanego, ale również ustali jego możliwości majątkowe i finansowe oraz zakres uzasadnionych potrzeb powódki. Dopiero na tej podstawie Sąd Rejonowy orzeknie o obowiązku alimentacyjnym między stronami. Do tego jednak momentu obowiązywać będzie wydane na skutek wniosku o udzielenie zabezpieczenia postanowienie (tymczasowe).

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zabezpieczenia swoich roszczeń, poprzez zobowiązanie pozwanego M. G., na czas trwania procesu, do płacenia na rzecz małoletniej powódki A. G. kwoty po 800 zł miesięcznie. Pozwany uznał roszczenie do kwoty 300 zł miesięcznie twierdząc, jego miesięczne dochody uniemożliwiają mu przekazywanie córce większej kwoty.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa uprawdopodobniła okoliczności, uzasadniające udzielenie zabezpieczenia, poprzez zobowiązanie pozwanego do lożenia na utrzymanie małoletniej A. G. przez okres trwania procesu kwoty 500 zł miesięcznie.

Wobec niejednoznacznego wyliczenia przez stronę powodową uzasadnionych kosztów utrzymania niespełna 4 letniego dziecka (k. 8-9), Sąd musiał się odwołać do reguł logicznego myślenia i doświadczenia życiowego. Trudno bowiem sztywno, w sposób kategoriyczny określić miesięczne koszty utrzymania dziecka w tym właśnie wieku. Bezsprzecznie obejmują one wydatki na wyżywienie, środki higieniczne, odpowiednią dla pory roku odzież i obuwie. Istotnym obciążeniem finansowym wydają się być również wydatki związane z zapewnieniem dziecku opieki na czas nieobecności rodziców oraz koszty leczenia infekcji i chorób, na które dzieci w tym wieku są szczególnie narażone. Niezależnie od tego, czteroletnie dzieci znajdują się w okresie poznawania świata i przyswajają ogromne ilości informacji. Wymagają więc odpowiedniej dla ich wieku stymulacji procesów poznawczych, a co za tym idzie zapewnienia im edukacji poprzez zabawę. Obecność kilkulatek w domu powoduje również bezsprzecznie wzrost opłat za wodę, energię elektryczną czy wywóz śmieci, co nie pozostaje bez wpływu na wysokość budżetu domowego.

Z tego też względu, kierując się wskazanymi wyżej kryteriami oraz załączonym przez powódkę zestawieniem wydatków, Sąd przyjął, że uzasadnione koszty koniecznego utrzymania 4 letniego dziecka oscylują w granicach 650 zł miesięcznie.

Na obecnym etapie postępowania wysokość zarobków rodziców małoletniej A. nie została jednoznacznie ustalona. Z załączonego do akt sprawy zaświadczenia wynika, że matka powódki – B. G. – jest zatrudniona jako sprzedawca w sklepie spożywczo-przemysłowym i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1.290 zł brutto miesięcznie. Prawdopodobnie uzyskuje również dodatkowe, bliżej nieokreślone dochody z tytułu zatrudnienia w charakterze konsultantki w firmie kosmetycznej. Oprócz małoletniej A. ma na utrzymaniu małoletnią córkę z poprzedniego związku. Pozwany nie wykazał dotychczas swoich dochodów, nie zaprzeczył jednakże temu, że osiągane przez niego dochody sięgają miesięcznie kwoty 1.950 zł netto.

W tym miejscu należy podkreślić, że obowiązek wychowania i zapewnienia opieki nad małoletnią A. spoczywa w głównej mierze na jej matce, która w ten sposób realizuje w znacznym stopniu swoje obowiązki alimentacyjne wobec córki. To z nią, od momentu faktycznej separacji rodziców, mieszka czteroletnia A..

W ocenie Sądu Okręgowego przytoczone wyżej okoliczności dostatecznie uprawdopodobniają roszczenie powódki. Oczywistym jest przy tym, że szczegółowa ocena okoliczności determinujących przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego zostanie przeprowadzona w toku postępowania głównego.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy uznał, że na czas trwania procesu w niniejszej sprawie, pozwany powinien przyczynić się do pokrywania kosztów utrzymania małoletniej A. G. wykładając na ten cel co miesiąc kwotę 500 zł.

Z tych też względów faktycznych i prawnych Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.